

עֲצָמוּ כְּאֵלוֹ הֶעֱצוּ זְכַאי וְכוּ'. 'צְדִיקִים', זֶהוּ בְּחִינַת עֶפֶר. 'רְשָׁעִים', זֶהוּ בְּחִינַת אֶפֶר כַּנ"ל: וְלַעֲזֹרֵר שׁוֹכְנֵי עֶפֶר, זֶה יֵשׁ בְּפֶרֶט וּבְכָלֵל. בְּפֶרֶט, הֵינּוּ חֶלְקֵי נְפֹשׁ-רוּחַ-נְשָׁמָה שֶׁלּוֹ שְׂבָאוֹ כְּכָר בְּגִלְגּוּל וְנִתְקַן. וּבְכָלֵל, הֵינּוּ נְפֹשׁ-רוּחַ-נְשָׁמָה שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֶפֶר אַחֲרַיִם, לַעֲזֹרֵר אוֹתָם שְׂוִית־פִּלּוֹ עִמּוֹ:

וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁבַעַה שְׁבַעַה הַנֶּאֱמָר בַּפָּרָה, שְׁכָל עֲנִינָה שְׁבַעַה. הֵינּוּ כַּמּוּבָא (בְּזִהַר אַחֲרֵי ע"ו: וּבְמִדְבַר רַבָּה פָּרָשָׁה י"ט) שְׁבַעַה כַּבּוּסִין, שְׁבַעַה כְּהַנִּים וְכוּ'. זֶהוּ בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"ט): "שִׁבְעַ בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ":

וְגַם צָרִיד לְתַקֵּן בְּתַפְלָתוֹ בְּחִינַת שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת. בְּחִינַת (קֹהֶלֶת ה'): "קוֹל כְּסִיל בְּרַב דְּבָרִים", וּבְחִינַת (שְׁמוֹת ל"ב): "קוֹל עֲנוֹת אֲנָכִי שׁוֹמֵעַ", וּבְחִינַת קוֹל, בְּחִינַת (תְּהִלִּים מ"ד): "כָּל הַיּוֹם כְּלַמְּתִי נְגִדֵי וְכוּ' מִקּוֹל מְחִירָף וּמְגִידָף": וְזֶהוּ בְּחִינַת עֵץ אֶרֶז, וְאֶזוֹב, וְשָׁנִי תוֹלְעַת, הַנֶּאֱמָר בַּפָּרָה:

אֶרֶז זֶה בְּחִינַת: 'קוֹל כְּסִיל בְּרַב דְּבָרִים, בְּרַב הַהֲנַהֲגוֹת וְאַמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת'. שְׁהֵם בְּחִינַת דְּרָכֵי הָאֱמוּרִי, כִּי "פָּתִי יֶאֱמִין לְכָל דְּבָר" (מִשְׁלֵי י"ד). וְזֶהוּ בְּחִינַת אֶרֶז, בְּחִינַת (עֲמוּס ב'): "וְאֲנָכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת הָאֱמוּרִי אֲשֶׁר כְּגִבָּה אֶרְזִים גָּבְהוּ". וְהַגְּבוּהֵי קוֹמָה, עַל־פִּי הָרַב הֵן כְּסִילִים. כִּי מִחֲמַת גְּבוּהַ קוֹמָתוֹ, הָעֲשָׂנִים הָעוֹלִים מֵהֵלֶב אֵל הַמַּחַ לְהִתְבַּשֵּׁל בַּמַּח, וּלְהִתְהוֹזֹת מֵהֵם מִחֲשָׁבוֹת. הָעֲשָׂנִים הָאֵלוֹ נִחְלָשִׁים בְּרַב הַדֶּרֶךְ שֵׁישׁ מֵהֵלֶב אֵל הַמַּח, מִחֲמַת גְּבוּהַ קוֹמָתָם, וְאֵינָם בִּיכָלְתָם לְהִתְהוֹזֹת מֵהֵם מִחֲשָׁבוֹת שְׂכָלִיּוֹת. וּמִחֲמַת זֶה, הַגְּבוּהֵי קוֹמָה הֵם שׁוֹטִים. וְזֶה בְּחִינַת דְּרָכֵי אֱמוּרִי, שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם שְׁכָל, מִחֲמַת "כִּי כְּגִבָּה אֶרְזִים גָּבְהוּ". בְּשִׁבִיל זֶה, הֵם מֵאֲמִינִים אֱמוּנוֹת רַבּוֹת כְּזַבִּיּוֹת:

בְּבַחֲיִנַת (הוֹשַׁע ה'): "וְשִׁחַטָה שִׁטִּים הָעֲמִיקוּ": 'שְׂרָפָה', זֶהוּ בְּבַחֲיִנַת חֲזוּק הַלֵּב, שְׂיֻכַּל לְהַכִּיל אֶת דְּבָרֵי הַחֲכָמָה בְּתוֹכוֹ, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים ל"ט): "חֵם לִבִּי בְּקֶרְבִּי". כִּי עַל־יְדֵי שְׁנַעְעָר דְּבָרֵי הַשֶּׁכֶּל בַּלֵּב, נִתְחַמֵּם הַלֵּב, כִּי הַשֶּׁכֶּל הוּא כְּאֵשׁ עֲצוּר (עֵינַן יִרְמִיָּה ו'). וְזֶהוּ 'שְׂרָפָה': וְ'אַסִּיפָה', זֶהוּ בְּבַחֲיִנַת בְּטוּל הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁל הַשּׁוֹנְאִים, בְּבַחֲיִנַת (בְּרֵאשִׁית ל'): "אַסַּף אֱלֻקִּים אֶת חֲרָפְתִּי", זֶה בְּבַחֲיִנַת בְּטוּל שְׁלִישֵׁי כַּנ"ל:

זוֹכָל זֶה, צָרִיךְ הַמְתַּפְּלֵל לְתַקֵּן בְּתַפְלָתוֹ. לְהַעֲלוֹת אֶת הַנּוֹפְלִים בְּאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, לְהַעֲלוֹתָם בְּתַפְלָתוֹ לְאַמוּנָה אֱמֵתִית שֶׁהִיא הַתַּפְּלָה, וְלִקְבַע בְּלִבָּם אֱמוּנָה שְׁלֵמָה: וְלְתַקֵּן אֶת לֵב הַמְחַקְרִים הַחֲכָמִי פִּילוֹסוֹפִיָּא, שְׂיֻכַּל לִבָּם לְהַכִּיל אֶת שְׁכָלָם, שֶׁלֹּא יַחֲטִיא אוֹתָם, בְּבַחֲיִנַת: "בְּלִבִּי צַפְנֹתִי" וְכוּ'. וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי כּוֹנֵן הַלֵּב שֶׁבְּתַפְּלָה, מְתַקֵּן אֶת לִבָּם: וְלְהַפְּדֵם כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרָפוֹת, לְהַפְּדֵם לְכָבוֹד.

כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד בְּהִיכַל הַמִּלָּךְ, וּמִבְטֵל אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל וְכָל, וְאִין רוּאָה שׁוֹם דָּבָר, אֵלֶּא אֶת הַמִּלָּךְ רוּאָה. בְּוַדַּאי כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ אִיזְהוּ חֲרָפָה וּבְזוּי, הוּא מְפָרֵשׁ אֶת הַחֲרָפָה וְהַבְּזוּי לְפָרוּשׁ שֶׁל כָּבוֹד לְהַמִּלָּךְ. כִּי אִיךְ אֶפְשָׁר שְׂיֻכּוּ אֶחָד לְתוֹךְ הִיכַל הַמִּלָּךְ, וַיְבַזֶּה אֶת הַמִּלָּךְ, אֵלֶּא בְּוַדַּאי אֵלּוֹ דְּבָרִים הֵם דְּבוּרֵי כָבוֹד. וּמִתְבוֹנֵן בְּהַדְּבוּרִים אִיךְ לְפָרֵשׁ וּלְצַרֵּף אוֹתָם, שְׂיִתְהוּוּ מֵהֵם כָּבוֹד לְהַמִּלָּךְ. וְאִין לְחֲשֹב, שְׂמָא אֵלּוֹ הַחֲרָפוֹת עָלָיו נְאֻמְרִים. זֶה אִינוֹ, כִּי מִי הוּא, הֲלֹא יִשׁוּתוֹ נִתְבַּטֵּל, וְאִין כָּאֵן אֵלֶּא הַמִּלָּךְ בְּעֲצֻמוֹ. וְזֶהוּ (תְּהִלִּים כ"ט): "וּבְהִיכָלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כָּבוֹד". כָּל הָאֲמִירוֹת, צָרִיךְ לְצַרֵּפֵם לְהַתְהוּוֹת מֵהֵם כָּבוֹד. וּבְשַׁעַת הַתַּפְּלָה, הָאָדָם עוֹמֵד בְּהִיכַל הַמִּלָּךְ. בְּבַחֲיִנַת (שָׁם נ"א): "אֲדַנִּי שְׂפָתַי תִּפְתָּח", אֲדַנִּי זֶהוּ הִיכָל (תַּקוּוֹן י"ח דָּף ל"א:). בְּכֵן

צָרִיד לַעֲשׂוֹת מְכַל הַבְּזִיוֹנוֹת, צְרוּפֵי כְבוֹד לְהַמְלִיךְ:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם:

הַ זֶהוּ בְּחִינַת עֶפֶר וְאֶפֶר הַנֶּאֱמָר בַּפָּרָה, כִּי הַתְּפִלָּה צְרוּכָה לְבְּחִינַת עֶפֶר וְאֶפֶר. כִּי בְשַׁעַת הַתְּפִלָּה צָרִיד לְהַכְנִיעַ הָרַע שֶׁבְּפֶרֶט וְהָרַע שֶׁבְּכָל־תַּחַת הַטּוֹב בְּבְחִינַת: "וְעַסוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יְהִיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם" (מִלְּאָכֵי ג' כ"א). הָרַע שֶׁבְּפֶרֶט הֵינוּ גּוֹפּוֹ וְחָמְרוֹ הַמְּגֻשָּׁם יִבְטַל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה כְּמוֹ חֲסִידִים הַרְאֵשׁוֹנִים שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה הַתְּפִשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת. וְהָרַע שֶׁבְּכָל־הֵינוּ הַתְּפִלוֹת שֶׁל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתְפַּלְלִין עִמּוֹ יִבְטַל הָרַע שֶׁלָּהֶם וַיַּעֲשֶׂה מִהָרַע כִּסָּא לְקַדְשָׁה (עֵינִן בְּסִפְרֵי "בְּאֵבֵי הַנְּחָל" בְּאוֹר עַל זֶה): זֶהוּ בְּחִינַת אֶפֶר שֶׁיֵּשׁ בַּתְּפִלָּה. וְעֶפֶר שֶׁבַּתְּפִלָּה הֵינוּ שֶׁיִּקְשָׁר עֲצָמוֹ עִם נַפְשֵׁי רֹחֵי וְנִשְׁמָתֵינוּ שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֶפֶר וַיַּעֲזֹר אֹתָם בַּתְּפִלָּתוֹ בְּבְחִינַת: "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפֶר" (וַיִּשְׁעֶיָה כ"ו י"ט) זֶהוּ בְּכָל־ל. וּבְפֶרֶט הֵינוּ חֶלְקֵי נַפְשֵׁי רֹחֵי-נִשְׁמָה שֶׁלּוֹ שְׁבָאוֹ כְּבָר בְּגִלְגּוֹל וְנִתְקְנוּ יַעֲזֹרֵם גַּם כֵּן כֵּן-ל. וְזֶה נִקְרָא תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר כִּי אֹתֵינוּ צַב"ר רְאֵשִׁי-תְבוֹת צְדִיקִים בִּינוֹנִים רְשָׁעִים, בִּינוֹנִים הוּא הַמִּתְפַּלֵּל, צְדִיקִים זֶה בְּחִינַת עֶפֶר, רְשָׁעִים זֶה בְּחִינַת אֶפֶר הַנִּל (עֵינִן פְּנִימִים): וְגַם צָרִיד לְתַקֵּן בַּתְּפִלָּתוֹ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים. א. צָרִיד הַמִּתְפַּלֵּל לְתַקֵּן בַּתְּפִלָּתוֹ לְהַעֲלוֹת אֶת הַנּוֹפְלִים לְאִמּוֹנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת לְהַעֲלוֹתָם בַּתְּפִלָּתוֹ לְאִמּוֹנָה אֲמִתִּית שֶׁהִיא תְּפִלָּה וְלִקְבֹּעַ בְּלִבָּם אִמּוֹנָה שְׁלֵמָה. ב. צָרִיד לְכוּן מְאֹד בַּתְּפִלָּתוֹ וְעַל-יְדֵי כּוֹנֵת הַלֵּב שֶׁבַּתְּפִלָּה מְתַקֵּן אֶת לֵב אֹתָם שֶׁשָּׂכְלָם יוֹתֵר מִמַּעֲשֵׂיהֶם וְאִין כַּח בְּלִבָּם לְהַכִּיל אֶת שָׂכְלָם וְאִין הַשָּׂכֵל מִחֲטִיאָם בְּיוֹתֵר. וְהֵן הֵן הַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁאִין לָהֶם לֵב טָהוֹר וְאִין לָבָם יָכוֹל לְקַבֵּל הַשָּׂכֵל בְּקַדְשָׁה בְּאִמַּת לְאִמַּתוֹ כְּרָאוּי. כִּי עֶקֶר חֲזוֹק הַלֵּב הוּא עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂים טוֹבִים אֲבָל

כְּשֶׁשָׁכַלְם יוֹתֵר מִמַּעֲשֵׂיהֶם אֲזִי לָבָם חָלוּשׁ וְחָסֵר. וּבִפְרָט הַנוֹאֲפִים
 הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא שְׂמִזִּיק לָהֶם מְאֹד מְאֹד כִּי עַל־יְדֵי
 הַנְּאוּף לָבָם חָסֵר מְאֹד כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "נוֹאֵף אֵשָׁה חָסֵר לֵב" (מְשָׁלִי
 ו' לב). וְאִין בְּלָבָם יִכָּלֵת לְהַכִּיל אֶת הַשָּׂכֵל בְּתוֹכוֹ לְהַתְרַחֵק
 מִחֻטָּאִים וּלְהַתְדַבֵּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדוֹ שְׂזָהוּ עֵקֶר הַשָּׂכֵל
 הָאֲמֵת (וּמִזִּיקִים לָהֶם וְלָכֵל הָעוֹלָם יוֹתֵר מִנְּחָשִׁים וְעִקְרָבִים וּמִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים שֶׁבְּעוֹלָם,
 כִּי מְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים בְּחֻכְמָתָם כְּלָפִי מַעֲלָה וּכְנֶגֶד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִפְרָט נֶגֶד חֻכְמֵי
 הַנְּמָרָא וְהַצְּדִיקִים שְׂאֲחָרֵיהֶם זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה בְּיָדוּעַ וּמְפָרְסֵם. בְּעַל הַרְחָמִים יִשְׁמַר שְׂאֲרֵית
 יִשְׂרָאֵל מֵהֶם וּמֵהַמוֹנָם. רַק צָרִיד לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ נֶגֶד אֲנָשֵׁי אֲמֵת שְׂהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הָאֲמֵת
 כְּפִי מַה שְׂקִבְלָנוּ מִרְבוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה):

סֵדֶר חֲמִישִׁי מִלְּפָנֵי הַיּוֹמִי:

שֶׁכ (ה) אָמַר כָּל מִי שֶׁיִּצִּית אֹתִי וִיקִים כָּל מַה שְׂאֲנִי מְצֹוּהָ, בּוֹדֵאִי
 יִהְיֶה צְדִיק גָּדוֹל יִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה. וְהָעֵקֶר לְהַשְׁלִיךְ שְׂכָל עֲצָמוֹ
 לְגַמְרֵי רַק כְּאֲשֶׁר יֹאמֵר הוּא יְקִים הַכֹּל כְּמֵאֲמָרוֹ. וְאָמַר אֲזִי עֲנִין
 עִם נָבֵל וְלֹא חָכָם, כְּמִבְּאֵר בַּסֶּפֶר לְקוּטֵי א' בְּסִימָן קכ"ג, מִן הַסֵּתָם
 מִי שֶׁיִּכּוֹל לְלַמֵּד בְּיוֹתֵר מְסַנָּל בְּיוֹתֵר:

שֶׁכָּא (זא) אָמַר יֵשׁ לִי מִזֵּל שְׂמִצִּיתִין אֹתִי מַה שְׂאֲנִי מְצֹוּהָ לַעֲשׂוֹת,
 וּכְמַה אֲנִישֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִשׁוֹ אֹתִי [שֶׁאֲתָן לָהֶם הַנְּהַגוֹת פְּרָטִיּוֹת] וְכוּ':

שֶׁכָּב (לב) אָמַר לְאֶחָד מֵאֲנָשָׁיו שֶׁסֶפֶר עָמוֹ מֵעֲנִין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם,
 אָמַר, הֲלֹא כְּבָר עֵינֵי כָלוֹת כָּל הַיּוֹם, וְאֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקוּוֶה
 וּמְיַחַל וּמְחַכֶּה בְּכָל עֵת שֶׁיִּזְכְּנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲזַכֶּה לְרֹאוֹת בְּכֶם
 מַה שְׂאֲנִי חָפִץ שֶׁתְּהִיוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאֲמֵת כְּרָצוֹנִי, וְאֲנִי מְקוּוֶה
 בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם שְׂבוֹדֵאִי יִהְיֶה כֶּךָ. וְלֹא בְּלִבְד אֲנָשֵׁי שְׂיִהְיוּ מְקַרְבִּים
 אֵלַי, אֵלָּא אֲפִלוֹ מִי שְׂיִתְקַרֵּב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵי, וְאֲפִלוֹ מִי שְׂרַק יִגַּע
 בָּהֶם, בּוֹדֵאִי יִהְיֶה אִישׁ כָּשֵׁר בְּאֲמֵת. וְלֹא אִישׁ כָּשֵׁר בְּלִבְד, כִּי־אֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּקוּר מִלֹּהֶרֶץ לְיִצְחָק לְעֵשָׂו מִקֻּוּהָ שֶׁדָּרַךְ לְעֵשָׂו מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַלּוֹת
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

אֶפְלוּ צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד יִהְיֶה מִי [שִׁיְהִיָּה] שִׁיזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְאַנְשֵׁים
שָׁלוֹ. וְשָׁמַעְתִּי שֶׁאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: (אִיךְ הָאֵב מִיךְ שׁוֹיֵן מִיִּנֶע אֹיגֵן אֹיִם
גִּיקוּקֵט אֹיף אִיטְלִיכֵן בְּאֹזְנֵדֶעֶר). [בְּעֵינַי כְּבָר הִסְתַּכַּלְתִּי עַל כָּל אֶחָד
בְּנִפְרָד] וְאַנִּי מְקוּהָ לְהֵשֵׁם וְכוּ' כִּנ"ל וְאָמַר גַּם אֲזוֹ כְּבָר גְּמַרְתִּי
וְאָגַמַר (אִיךְ הָאֵב אֹיִם גִּיפִירֵט אֹוֵן וְוַעַל אֹיִם פִּירֵן:

שֶׁכַּג (לג) פֶּעַם אַחַת דִּבֵּר עִמָּנוּ, וְהָיָה מִתְמִיָּה אֶת עֲצָמוֹ, אִיךְ אָנוּ
זוֹכִים וְרֹאֲוִיִם לְשִׁמְעַ מִפִּיֹו הַקָּדוֹשׁ תּוֹרוֹת גְּבוּהוֹת נוֹרְאוֹת
וְקָדוֹשׁוֹת כְּאֵלוֹ. אִיךְ אָמַר: אֶכָּל בֵּי עֲשָׂרָה שְׁכִינֵתָא שְׂרִיא:

(הַשְּׂמִטָּה) שֶׁמַּעְתִּי שֶׁאָמַר כִּשְׁקָרֵב אֹוְתִי, שֶׁקְשָׁה מְאֹד וְכוּ' מַחֲמַת
שֶׁבַעַל מַחֲשֶׁבֶה, שֶׁהוּא אֶחָד מֵעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה דְּבָרִים הַמַּעֲכָבִים
אֶת הַתְּשׁוּבָה (עֵיִן רַמְב"ם הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה פֶּרֶק ד), אֲבַל אִף עַל פִּי כֵן
אַנְסָה אֶת עֲצָמִי:

שֶׁכַּד (לד) אָמַר לְפָנַי רַבִּי יִצְחָק מִטְּאַרְוִיִצֶע עָלַי, שֶׁלְעֵנִין אֲמִירַת
תּוֹרָה הוּא חָד בְּדָרְא, וְשָׂאֵל אֹוְתוֹ הֲלֹא יֵשׁ וְכוּ' וְהִשִּׁיב לוֹ רַבְּנֵי ז"ל אֲבַל הִיכֵן יֵשׁ
לוֹ הַקְּדָמוֹת שֶׁלָּנוּ]:

שֶׁכָּה (לה) אָמַר לִי כְּשִׁשְׂאַלְתִּיו אִם אֶדְבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם, הִשִּׁיב לִי
(שְׂמוּם יָא. שְׂאַלְתִּיו, אִיךְ וְוִיִם אָבְעֶר נִיט וְוִאֵם יַעֲנֶעִם גִּיִּט אָפ. הִשִּׁיב לִי, הוּא
דְּאַרְפֶּסֶט נִיט וְוִיִסֵן. שְׂאַלְתִּיו, וְוִאֵם הָעֵלְף אִיךְ אִיִם. הִשִּׁיב, וְוִאֵם הָאֵט דָּאֵם צוֹ דִיר)
[כֵּן תְּדַבֵּר. שְׂאַלְתִּיו אֲבַל אִינִי יוֹדֵעַ מַה עוֹבֵר עָלָיו. הִשִּׁיב לִי, אִינִיךְ
צָרִיךְ לְדַעַת. שְׂאַלְתִּיו, מַה אָנִי עוֹזֵר לוֹ. הִשִּׁיב, מַה זֶה נוֹגַע אֵלַיךְ]
וְהִבְנֵתִי כּוֹנֵתוֹ שֶׁרְצוֹנוֹ לֹזֵמַר הוּא פּוֹעֵלְסֵט יָא [אַתָּה כֵּן פּוֹעֵל]:

שֶׁכוּ (לו) אָמַר לִי (אַשְׁטִיק עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרָךְ אֶרֶץ הָאֵב אִיךְ שׁוֹיֵן פּוֹן דִיר
אַוּוֶעק גִּינוּמֶעֶן) [חֲתִיכַת עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרָךְ אֶרֶץ כְּבָר לְקַחְתִּי מִמֶּךָ].
גַּם אָמַר לִי (דִיךְ הָאֵב אִיךְ שׁוֹיֵן אַוּוֶעק גִּינוּמֶעֶן פּוֹן דְּעֶר וְוַעֲלֵט) [אַוְתָךְ כְּבָר
לְקַחְתִּי מִהָעוֹלָם הַזֶּה]:

שכז (לו) אָמַר שְׂיִסְפְּרוּ כַּמָּה מַעֲשֵׂי־שֵׁיט מֵאֲנֵשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ, וּמְכַל אֶחָד
וְאֶחָד יִהְיוּ כַּמָּה מַעֲשֵׂי־שֵׁיט:

סדר לקוויני עצות היומיומי:

מה וְדַע שְׁעוֹי־פָּנִים שֵׁיט בְּדוֹר הֵן הֵן הַכְּלָבִים, וְהֵן הָעוֹמְדִים
וְחוֹלְקִים עַל תְּפִלַּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׁעֵדִין לֹא תִקַּן בְּרִיתוֹ בְּשִׁלְמוֹת
(שם).

מוּ מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, יִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּלָבִים וּמִחֶרֶב (שם).

מִזֵּי עַל־יָדַי שְׁמִכְנִיעֵין קְלַפֵּת עֲמֶלֶק שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית, וְזוֹכִין לְתַקּוֹן
הַבְּרִית, עַל־יָדֵי־זֶה זוֹכִין לְשַׁפֵּעַ כְּפוּלָה שֶׁהוּא בְּחִינַת לֶחֶם מִשְׁנֵה
בְּשַׁבָּת, הֵינּוּ מִשְׁנֵה־תּוֹרָה, וְעַל־יָדֵי־זֶה זוֹכִין לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין
דְּאוֹרֵיתָא בְּשַׁבָּת עַל חַד תְּרִין, וְשַׁבָּת מִשְׁפִּיעַ לְשָׂאֵר הָעוֹלָמוֹת
וּמְשַׁלַּח הָאֲרוֹתָיו לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת וּמְרַפָּא רְפוּאֵת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאֹת
הַגּוּף וְנִתְעוֹרַר הָעוֹלָם לְתִשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, וְאִז כָּל הַכְּשָׁרִים שֶׁבְּדוֹר
נִתְרַפָּאִין וְנַעֲשִׂים מְכַבְּדִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְעַל־יָדֵי־זֶה מְקַבְּלִים כָּל
אֶחָד חֲדוּשֵׁי־תּוֹרָה שֶׁהַשְּׁפִיעַ הַצַּדִּיק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (שם נח).

מִזֵּי עַל־יָדַי הֶבֶל הַיִּפִּי, דְּהֵינּוּ שְׂאִינוּ נִשְׁמַר מִיִּפִּי הַנְּשִׂים, עַל־יָדֵי־זֶה
בָּאִים לְחַן שֶׁל שְׁקָר, כִּי יֵשׁ כַּמָּה מִינֵי חַן שֶׁל שְׁקָר שְׁעוֹשֵׂין
בְּנֵי־אָדָם בְּעַמִּידָה וּבְאֲכִילָה וּבְדַבּוּר עִם אֲנָשִׁים וְכוּ', וְעַל כָּל דָּבָר
יֵשׁ חַן אַחַר מִיחָד. וְכָל אֵלוֹ מִינֵי חַן שֶׁל שְׁקָר בָּאִים עַל־יָדֵי שֶׁלֹּא
נִזְהָר מִיִּפִּי הַנְּשִׂים (שם ט).

מִזֵּי עַל־יָדַי הֶבֶל הַיִּפִּי בָּאִים לְעַנְיֹת (שם).

נַעֲלֵי־יָדַי נְאוּף נְפֹסֶק הַנְּשִׂמָה שֶׁהוּא עֲקָר חַיּוֹת הָאָדָם, וְעַל־יָדֵי־זֶה
נִתְיַבְּשֵׁין לַחּוֹת הַגּוּף וְעַל־יָדֵי־זֶה נִתְקַלְקַל הַמִּחַ וְהַשֶּׁכֶל, כִּי עֲקָר
הַשֶּׁכֶל, עַל־יָדֵי לַחּוֹת וּשְׁמָנִים שֶׁבְּגוּף. וְעַל־כֵּן כָּל הַמְּשַׁנְּעִים נַעֲשִׂין

שְׁהִיָּה לוֹ בְּזֶה קֶדֶם הַקְדוּשׁ הִיָּה נוֹטֵל הַכּוֹס בְּיָדוֹ וְהִיָּה עוֹמֵד זְמַן רַב עִם הַכּוֹס בְּיָדוֹ לְפָנֵי הַשְּׁלֶחַן בְּשִׁתְיָקָה, וְלֹא הָיוּ שׁוֹמְעִין מִמֶּנּוּ כִּי אִם קֶצֶת קוֹל הַשְּׁתוֹקְקוֹת וְעָלָה אָז לְמָקוֹם שֶׁעָלָה אַחֲרַי כָּךְ, אַחֲרַי שֶׁשָּׁהָה הַרְבֵּה מְאֹד פָּתַח פִּיו בְּנִעְיָמוֹת נִפְלָא: יוֹם הַשְּׁשִׁי כו' (וְאָמַר שְׁבַתְבָּה רֵאשׁוּנָה וְכו' עֵינַי לְקָמֹן):

קַע פַּעַם אַחַת שָׁאַלְתִּי אוֹתוֹ מִדּוּעַ כִּפָּה יִרְאִים הַתִּיגְעוּ בְּעִבּוּדַת ה' הַרְבֵּה מְאֹד (שְׁקוֹרִין הָאֲרִיּוּיִן) וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגַּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַשֵּׁיב בְּפִשְׁיטוֹת מִסְתַּמָּא לֹא הַתִּיגְעוּ כָּל כָּךְ וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: מִן הַסְתָּם הָאֵבֶן זֵיִא נִיט גִּיהָאֲרִיּוּעַט, כִּי הַכָּלֵל, שֶׁעָקַר הוּא הִיגִיעָה וְהַכָּל לְפִי רַב הַמַּעֲשֶׂה:

קַעֲא שְׁמַעְתִּי מִרְבִּי יוֹדֵל זֶכֶר צְדִיק לְבָרְכָה, שֶׁאָמַר שֶׁשָּׁמַע מִרְבִּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שֶׁהַתְּפִאָר שֶׁהוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל בְּעֵינֵי שְׁבִירַת תְּאוֹת שְׂאִישׁ רַךְ בְּשָׁנִים כְּמוֹתוֹ יִשְׁבֵר לְגַמְרֵי כָּל כָּךְ כָּל הַתְּאוֹת־זֶה הַדָּבָר לֹא נִמְצָא כָּלֵל כִּי נִמְצָאִים כִּפָּה צְדִיקִים שֶׁיֵּצְאוּ מִן הַתְּאוֹת אֲבָל לֹא יֵצְאוּ לְגַמְרֵי עַד עַתָּה זְקֵנְתָם וְתַפְס לְדַגְמָא כִּפָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים, וְאָמַר שֶׁיּוֹדַע שֶׁלֹּא יֵצְאוּ מִן הַתְּאוֹת עַד אֲשֶׁר בָּאוּ בְּשָׁנִים אֲבָל אִישׁ רַךְ בְּשָׁנִים כְּמוֹנֵי בִימֵי הַנְּעוּרִים וְהַיְלָדוֹת מִמָּשׁ יִשְׁבֵר כָּל הַתְּאוֹת כָּל כָּךְ כְּמוֹנֵי, זֶה אֵין נִמְצָא כָּלֵל וְעֵינַי לְעִיל שְׁבִימֵי יְלָדוֹתוֹ מִמָּשׁ קֶדֶם שֶׁהִיָּה בֶן עֶשְׂרִים שָׁנָה כְּבָר שְׁבֵר וּבִטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַתְּאוֹת בְּתַכְלִית הַבְּטוּל:

וְהַתְּחִיל לְסַפֵּר אָז אֵיךְ הוּא רַחוּק מִכָּל הַתְּאוֹת וְאָמַר, שֶׁלֹּאֲכַל נִמְצָא אֲצִלּוֹ לְגַמְרֵי וּכְשָׁבָא לוֹ עַתָּה הָאֲכִילָה קָשָׁה וְכָבֵד עָלָיו מְאֹד, וְכִשְׁנִזְכָּר מֵהַ שְׁנַעֲשֶׂה מִן הָאֲכִילָה נִמְצָא עָלָיו מְאֹד מְאֹד לֹאֲכַל וְהוּא מְכָרַח בְּעַתָּה הָאֲכִילָה לְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ וְעַל כֵּן הוּא מְדַבֵּר לְפַעֲמִים בְּשַׁעַת אֲכִילָה כִּדִּי שִׁיּוּכַל בְּהַסָּח הַדַּעַת לְחַטָּף אֵיזָה מְעַט

סעודה אפילו אכל דבר מועט או שתה כוס יין שחייב עליו ברכה יצא ידי קידוש במקום סעודה וגומר סעודתו במקום אחר ודוקא אכל לחם או שתה יין אבל אכל פירות לא. הגה ולפי זה היה מותר למוהל ולסנדק לשתות מכוס של מילה בשבת בשחרית אם שותין כשיעור (ב"י) אבל נהגו ליתן לתינוק (הגמ"י פרק כ"ט): (ו) ואם קידש בביתו ושמע שכנו ושלחנו ערוך לפניו יוצא בו דשפיר הוי מקום סעודה וכגון שנתכוין השומע לצאת ומשמיע להוציא: (ז) י"א שאין מקדשין אלא לאור הנר ויש אומרים שאין הקידוש תלוי בנר ואם הוא נהנה בחצר יותר מפני האויר או מפני הזבובים מקדש בחצר ואוכל שם אע"פ שאינו רואה הנר שהנרות לעונג נצטוו ולא לצער והכי מסתברא:

סימן רעד (א) בוצע על שתי ככרות (שלמות) שאוחז שתיהן בידו ובוצע התחתונה: הגה ודוקא בלילי שבת (ד"ע) אבל ביום השבת או בלילי יו"ט בוצע על העליונה (כל בו והגהות מיימוני פ"ח מהלכות חמץ ומצה) והטעם הוא על דרך הקבלה: (ב) מצוה לבצוע בשבת פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה (ועיין לעיל סימן קס"ז): (ג) אין המסובין רשאים לטעום עד שיטעום הבוצע ואם יש לפני כל אחד לחם משנה יכולים לטעום אע"פ שעדיין לא טעם הוא: (ד) סעודה זו ושל שחרית אי אפשר לעשותה בלא פת:

סימן ערה (א) אין פולין (פי' לבער את הכנים מהבגדים תרגום בערתי הקדש פליתי) ואין קורין בספר לאור הנר ואפילו אינו מוציא בפיו שמא יטה ואפילו הוא גבוה עשר קומות שאינו יכול ליגע אליו שלא חלקו חכמים בדבר ומטעם זה יש לאסור אפילו הוא בעששית או קבוע בחור שבכותל וכן בנר של שעוה: (ב) ודוקא אחד אבל שנים קורין ביחד שאם בא האחד להטות (פי'

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּקִיב לְעֹמֵר מְנוּחָה רַבִּית וְצִיָּוִל "לְעָרְךָ לְעֹמֵר מְנוּחָה שֶׁדָּרְךָ לְעֹמֵר מְנוּחָה רַבִּית וְצִיָּוִל וְהִיא תִּיקוֹן לְכָל" וְ
לְעֹמֵר מְנוּחָה רַבִּית וְצִיָּוִל "לְעָרְךָ לְעֹמֵר מְנוּחָה שֶׁדָּרְךָ לְעֹמֵר מְנוּחָה רַבִּית וְצִיָּוִל וְהִיא תִּיקוֹן לְכָל" וְ
לְעֹמֵר מְנוּחָה רַבִּית וְצִיָּוִל "לְעָרְךָ לְעֹמֵר מְנוּחָה שֶׁדָּרְךָ לְעֹמֵר מְנוּחָה רַבִּית וְצִיָּוִל וְהִיא תִּיקוֹן לְכָל" וְ

להטות הנר כדי שיגיע השמן לפתילה) יזכירנו חבירו והוא שקורין בענין אחד שאז ישגיח האחד במה שיעשה חבירו אבל בשני ענינים לא: הגה ויש אומרים דבשני ספרים אפילו בענין אחד אסור (ב"י) ולכן אסור לומר פיוטים בליל יום טוב שחל להיות בשבת בבית הכנסת וכן נהגו (מרדכי וסה"ת וסמ"ג והגהות):

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

תִּשְׂאֵ: וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי שְׂתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי לְעֹנֵג שִׁבְתְּ בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת וְאַזְכָּה לְקַבֵּל שִׁבְתוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְחִדּוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וְלִהְתְּעַנֵּג עַל ה' בְּשִׁבְתְּ קֹדֶשׁ בְּכָל מִיְּנֵי עֹנֵג, וְלִהְרַבּוֹת בְּסַעֲדַת שִׁבְתְּ בְּכָל מִיְּנֵי מַעֲדָנִים בְּקִדְשָׁה וּבְחִדּוּה גְדוֹלָה וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלִּי שׁוֹם קִפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, "תְּעַרְךָ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד צִרְרֵי, דְּשִׁנְתָּ בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה", וְתַחֲנֵנִי מֵאֲתָךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי מִהַרָּה לְאַכִּילָה וְקִדְשָׁה, שִׁיְהִיָּה אֲכִילָתִי תָמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, בְּבַחֲיִנַת עֹנֵג שִׁבְתְּ וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִיעַ וְלִהְשַׁפִּיל וְלִשְׁבֹּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשּׁוֹנְאִים וְהָאוֹיְבִים "לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם", וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה כָּלָם יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְתִפְרַ עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם מִהַרָּה וְתִזְכְּנִי לְדַעַת בְּאַמֶּת אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעֵנְיָנִי תַעֲנִיּוֹת, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּזֶה כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אֲנִי סוֹמֵךְ עַצְמִי בְּאַמֶּת, שְׂתַדְרִיכֵנִי בְּאַמֶּתְךָ וְתִלְמִדְנִי אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעֵנְיָנִי תַעֲנִיּוֹת, וְכִרְצוֹנְךָ אֲעִשֶׂה: תְּשִׁיב: וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלַי אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזַכָּה מִהַרָּה לְשִׁבֹר וּלְבַטֵּל מִדַּת הַכַּעַס מִמֶּנִּי וְתַצִּילֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הָאֲכִזְרִיּוֹת וּמִן הַקְּפִדוֹת וְלֹא אֶכְעֹם לְעוֹלָם, וְלֹא אֶקְפִּיד עַל שׁוֹם דְּבָר וְלֹא עַל שׁוֹם אָדָם שְׁבַעְעוֹלָם, רַק אֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ

להיות טוב ומטיב לכל ועל ידי זה תצילני ברחמיך הרבים מכל מיני שונאים ומקטרגים, שלא יהיה להם שום כח להלשין ולקטרג עלי כלל:

תשיג: רבונו של עולם, "הצילני מיד אויבי ומרודפי הצילני נא מיד אחי מיד עשו, כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים, אשר לא יספר מרב" חוסה עלי כרב רחמיך, חוסה על נפשי האמלה מאד, העיפה והיגעה מאד, אשר "אבד מנום מפני אין דורש לנפשי" כי אתה יודע כמה שונאים ואויבים ומקטרגים עומדים עלינו בכל עת והנני מודה ומתודה כי אני בעצמי החיב, ואנכי סבותי בנפשי כל זה, ועוררתי אותם על ידי מעשי הרעים והטאי ועוונותי ופשעי העצומים מאד ולא די לי בכל זה, כי אם עוד הוספתי חטא על פשע, ולא נזהרתי ולא שמרתי עצמי מאש הרעה של הכעס, עד אשר נבער בי אש הכעס כמה וכמה פעמים בלי מספר ועל ידי עון הגדול הזה של הכעס, עוררתי המקטרג והשונא הגדול שהוא "עשו איש שעיר", ועל ידו נתעוררו כמה וכמה מקטרגים ומלשינים ושונאים עלינו, עד אשר רבו כמו רבו השונאים והאויבים מאד, עד אשר איני יודע כלל מה לעשות, ואיני יודע להיכן לברח מפניהם כי רבים קמו עלי רבים מאד, ופגעו פיהם לבלי חק פצו עלינו פיהם, "אמרו בלענו מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה, הנה ארחיק נדד אליו במדבר סלה אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער", צעק לבי אל ה', אל אתן פוגת לי אל תדום בת עיני:

תשיג: רבונו של עולם כבר סדרתי כמה תחנונות ובקשות, וכבר פרשתי כל שיחתי לפניך כל אשר מצאה ידי לדבר ואם אמנם לפי

עַצְמִי פְּגָמֵי הַמְּרָבִים מְאֹד, עֲדִין לֹא הִתְחַלֵּתִי לְדַבֵּר כָּלֵל, אֲבָל אֵין אֵתִי יוֹדֵעַ עַד מָה לְדַבֵּר יוֹתֵר, וְגַם אֵין לִי שׁוּם עֵצָה וְתַקְוָה אַחֲרַת כִּי אִם תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים עֲזֵרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, "קָרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה לְמַעַן אוֹיְבֵי פְּדֵנִי, ה' נִחַנִּי בְּצַדִּיקְתֶּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשָּׂר לְפָנַי דְּרַכְּךָ" חוּם וְחַמֵּל עָלַי מָלֵא רַחֲמִים, חוּם וְרַחֵם עָלַי מָלֵא חֶסֶד מָלֵא טוֹב מָלֵא רָצוֹן יִהְיֶמוּ וְיִכְמְרוּ הַמּוֹן מֵעִידָה וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, עַל גְּרֵדֶךָ כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶד דְּעָה חֶסֶד עֵצָה כְּמוֹנִי הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמַּלְאָךְ, הוֹשִׁיעֵנִי מָלֵא יְשׁוּעוֹת וְהַצְּלוֹת, עֲשֵׂה מַה שֶּׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּאַפְּן שְׂאֵזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְתִגְעַר בְּכָל הַמְּסֻטִּינִים וְהַמְּקַטְרְגִים עָלַי, וְתַצִּילֵנִי מִיַּד כָּל אוֹיְבֵי וּמְרוֹדְפָי, וְתַמְלִט נַפְשִׁי מִיַּד כָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת:

תִּשְׁטוּ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה יוֹדֵעַ אֶת כָּל לְבָבִי, מָה אֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים הֵלֵא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֲתָה יוֹדֵעַ, אֲתָה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי אֲתָה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וּבּוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב, אֵין דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, שִׁבְעֵנִי מִטּוֹבְךָ וְזַכְּנִי לְחַיּוֹת טוֹב לְכָל, וְתִכְפֹּר וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים וְעַל כָּל הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שֶׁגָּרַמְתִּי עַל יְדֵי עוֹן הַכַּעַס, וְתַרְחֵם עָלַי מֵעַתָּה וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַטִּיב לִי מִטּוֹבְךָ הָאֱמֶתִי, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִן הַכַּעַס וּמִן הַקְּפִדוֹת, שְׁלֵא אֶכְעֹם וְלֹא אֶקְפִּיד אֲפִלּוּ בְּלִבִּי עַל שׁוּם אָדָם וְלֹא עַל שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא אָבֵא לְיַדִּי כַּעַס וּקְפִדוֹת לְעוֹלָם וְתֹאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנֶיךָ, וְתַצִּיחַ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחֲזִיר לִי הַמַּחֲזִין דְּקִדְשָׁה שֶׁנִּסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי עַל יְדֵי עוֹן הַכַּעַס וְתַמְשִׁיךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹקִים אוֹר פְּנֵי מַלְאָךְ חַיִּים וְתַחֲנֵנִי מֵאֲתָךְ בְּמַתְנַת חֲנּוּם, וְתַשְׁפִּיעַ

עָלִי שִׁפְעַת הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת דְּקִדְשָׁהּ, עַד אֲשֶׁר אֶזְכֶּה לְהֵאָרֵת
פָּנִים דְּקִדְשָׁהּ וְתִזְכְּנִי שְׂתִּהְיֶה אֲכִילָתִי בְּקִדְשָׁהּ גְּדוּלָּה תָּמִיד
בְּבַחֲיִנַת עֲנָג שִׁבְתָּהּ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שׁוּם חֵלֶק
מֵאֲכִילָתִי וְאֶזְכֶּה לְהַכְנִיעַ הַכָּבֵד לְפָנֵי הַמַּחֵ וְיִתְגַּבֵּר הַמַּחֵ וְהַשֶּׁכֶל
דְּקִדְשָׁהּ עַל הַכָּבֵד הַכּוֹעֵם, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם שְׁלִיטָה וּמְשָׁלָה לְהַכָּבֵד
כָּלל, רַק כָּל הַמְּשָׁלָה וְהַשְׁלִיטָה יִהְיֶה לְהַמַּחֵ שְׁלִי עַד אֲשֶׁר אֶזְכֶּה
שִׁיאִיר בְּפָנֵי צָלָם אֱלֹקִים, וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּגִדְרֵי הָאָדָם דְּקִדְשָׁהּ
וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי מִדַּת הַבְּהֻמִּיּוֹת
וְאֶזְכֶּה לְצֵאת מִבְּהֻמָּה לְאָדָם, עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה מוֹרָאֵי עַל
כָּל חַיֵּי הָאָרֶץ וְעַל כָּל הַשׁוֹנָאִים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וּמִוֹרָאֵיכֶם וְחַתְּכֶם
יִהְיֶה עַל כָּל חַיֵּי הָאָרֶץ" וְתִגְרַשׁ מִפָּנֵינוּ כָּל הָאוֹיְבִים וְכָל הַשׁוֹנָאִים
שְׂבָעוּלָם וְתִקְיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְכַתּוֹתִי מִפָּנֶיךָ צָרִיךְ וּמְשַׁנְּאִי
אֲגוּף, הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ פָּנֶיךָ הָאֵל בְּעַבְדְּךָ
וּלְמַדְנִי אֶת הַקִּיף":